



48. szám.
Novem. 28. 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal**: Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 4 hasábos nompaille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvéte'i hivatal **Budapestben**, MARIA VALERIA-UTCZA THONETUDVAR

XXVI. kötet.

A KINEK A KAPANYÉL IS ELSÜL.

(Vége.)

A ZSIDÓ ovatosan körültekintett, pedig a vásári zaj is csak tompitva hangzott ide a bódék tulsó oldaláról. Azután lábujjhegyre ágaskodva, halkan mondá:

— Itt van ma a vásáron egy gazdag szerb lökeskedő. Az elvesztette ezelőtt egy órával az erszényét, abban volt a százötven arany és az erszényt én találtam meg. — Hanem ne gondolja, hogy magammal hordom. Dehogy; annyi pénzt...

A zsidó egyszerre gyanakodva nézett a jámbor németre.

— Eddig tán már feljelentette, fél óra mulva már az egész vásári nép tudja és akkor összefogdosnak mindenkit, a kire gyanujok van. Pedig akkor engem is befognak, mert magam is adtam át ma neki két pár lovat. Nekem tehát tul kell adnom ezeken az aranyokon minden áron. Láttam, a mikor maga eladta az ökreit, tudom, hogy háromszáz forint körül van a zsebében. Az én aranyaim legkisebb számítás szerint tesznek hétszáz ötven forintot. Oda adom ezt a hétszáz ötven forintot, adja ide a kétszáz ötvenet.

Hannesz ijedten kapott zsebéhez.

Szegény Hannesznek a beszéd alatt zúgni kezdett

a feje, lassu járasu eszével nem volt képes követni a zsidó kábitó beszédjének kerékforgását, az egyes szavak, mint megannyi küllő, kezdtek egyszerre érthetlenné lenni és összefolytak értelmi szeme előtt egyetlen forgó tömeggé és azzal a tömeggel kezdett az ő agyveleje is versenyt forogni. Csak az utolsó szavaknál villant át zavart agyán megint valami gondolat-forma, az a képzet, hogy elveszi a pénzemet!

Ez azután egyszerre megállította a forgó agyvelejt. Erre kapott oly ijedten a zsebéhez.

Elveszi a kétszázötven forintomat!

— Adok érte hétszázötvenet, — hangzott abban a pillanatban megint a zsidó szava, mintha azt a gondolatot hallotta volna s arra felelne.

A zsidó leleselkedve várta, hogy Hannesz összeszedje gondolatait.

Nos, Krebsz Vetter, hát oda adjam a hétszázötven forintot?

Hannesz gongolataiból feltekintett. Savó színű szemei csillogtak.

— Aztán csakugyan százötven arany!

A zsidó kissé meggondolta magát. Aztán rongyos

nagy kabátja alá nyult és elővont onnan egy barna bőrzacskót, mely sulyosan huzódott a föld felé.

Fénylő tekintettel nézte a sváb sovár szemét és kinyitotta az összefűzött erszényt.

— Nyuljon ide bele.

Hannesz hirtelen oda kapott, de a zsidó e pillanatban megint összevonta a nyilást és eldugta a zacskót.

— Nos, ide adja a kétszáz ötven forintot? Magánál ezt a pénzt senki sem keresi. Maga elmegy haza, senki sem tud róla.

Hannesz egyszerre előkapta tárczáját, oda vetette a zsidónak, kiragadta kezéből az aranyakat és azzal elrohant.

— Buta paraszt! — vigyorgott a zsidó.

* * *

A faluban nem sokára közbeszéd tárgya volt Hannesz meg a felesége; a ki beszélt róluk, rázta fejét, a ki hallgatta a beszédet, rázta a fejét, és a mikor a beszélő már nem beszélt, a hallgatónak már nem volt mit hallgatni, még akkor is mindkettő huzamos ideig rázta a fejét. Az egész falu rázta a fejét.

De nagy két eset is volt az, a mi az egész falut így felforgatta.

Két héttel a szegszárdi vásár után ugyanis a faluban egyszerre az a hír kezdett terjengni, lassan, titokban, hogy Hannesz egy fél telket földjeiből kéz alatt eladott. Ez a hír ugyan meglepte a falut, úgy hogy már a második, sőt olykor harmadik szomszédból is összejöttek az asszonyok és kurta szoknyáikban, kelepelő kötöttüikkel összeállottak sөvényen kívül is, belül is kellőleg megbeszélni a dolgot, a minek bekövetkeztetésére még mindeddig nem gondolt senki.

Vagy egy héttel ezután a falu a második hirre ébredt, mely éppen azt a hatást tette, mint a hegytetőről lerohanó szikla, mely a már-már csendesülő tóba zuhan.

Hannesz önkényes árverést hirdetett, melyben egy pár kocsisló, néhány darab szarvasmarha, egy könynyűd uri kocsí, s többféle, »a legtöbbet ígérőnek le fog ürtetni.«

Ez a hír tökéletesen kiforgatta a falut.

Senkise volt képes bekövetkezése okát kitalálni. Hogy Hannesz, ki mindeddig oly nagy urat játszott, ki korcsmában, lakodalom, disznótor alkalmával nem tett mást, mint hogy lovaival, urikocsijával, készpénzével dicsekedjék, hogy ugyan az a Hannesz most tulajdonon épén büszkesége e tárgyain, az megfújhatatlan talány volt valamennyi előtt. Ha már tökéletesen tönk-

re ment, akkor kötelessége lett volna előbb eladni földjeit, valamennyit, kertjét, azután a tetőt házáról, a butorait, a szalmát fekhelyéről és csak akkor, ha már nem lett volna betevő falatja, akkor adhatott volna tul salangos lovain, uri kocsiján.

Ezt várta tőle minden ember. Ez a Hannesz megbolondult, ez volt a közvélemény.

Pedig Hannesz csak jó gazda lett. Ő, ki azelőtt alig gondolt a gazdasággal, legfeljebb minden második napon kocsizott ki könnyű kocsiján az aratók után, csürnek, padlásnak alig nézett utána, egyszerre megváltozott és csak a szükségést tartotta meg most már kisebb gazdasága fenntartására. Maga csendesen élt, mint a falu bármely jómódu gazdája, még a korcsmalátogatást is abban hagyta, pedig azelőtt egész éjeken át el-kártyázott a hosszú asztal mellett.

Végre aztán a falu mégis megszokta a Hannesz új életmódját. A csodálkozás elcsendesült, és nem éledt fel még akkor sem, midőn a hosszú évek folytán mindinkább kitűnt, hogy Hannesz meg a felesége tulajdonképpen már nem is takarékosak, hanem igazán fősvények. A gazdaság pedig mindinkább hanyatlott. Hannesz eladta a másik pár lovát is, eladta később négy ökrét és vett helyette két silányabbat. Becsületes dolgos béresét elbocsátotta, mert több bért kért, mint a menyinyit Hannesz adni akart és nem elégedett meg a vízben főtt ételekkel.

Végül eladta földjeinek még egy részét, úgy hogy már csak annyija maradt, a miből tisztességesen megélhetett.

De már ezzel nem is gondolt a falu, valamint azzal se, hogy hát tulajdonképpen hová lesz az a pénz, a mit Hannesz eladott birtokaiért bevett, meg az, a mit jelen életmódja mellett kétségtelenül megzsugorgatott?

Végre aztán eljött az a nap, mely e kérdésére meg is felelt.

Ez az a nap volt, melyen a tisztelendő ur kijött a folyosóra és az ott üldögélő harangozóhoz így szólt:

— Menjen Füller, huzza meg a harangot. Az éj-jel halt meg a Krebsz Hannesz, meg a felesége, az asszony nem tudta tul élni örege halálát.

Még ezen a napon lett ugyanis nyilvánossá a végrendelet tartalma, mint az elhunyt Hannesz előtte való napon felvételét. A végrendeletben pedig a következő passus állott: »... miután beláttam, hogy csak arany, ezüstben biztos a vagyon tűz, háboru s mindennemű más veszély ellen. Százötven darab arany, mely először rávitt a tudatra, rejtett helyen van elásva. Hollétét most sem árulom el, mert azt akarom, hogy utódaim szeren-

cséje is e szent kincsen épüljön, a mint ez én boldogságom azon épült. Az említett összesen kívül gyűjtöttem kedves feleségemmel együtt még 10,000 darab aranyat, mely feleségemre, halála után pedig törvényes utóda-imra száll. A szobaajtó küszöbe alatt van elásva.« A végrendelet egy külön záradékában pedig még meg volt hagyva, hogy a százötven darab aranyat még akkor sem szabad felvenni a föld alúl, ha véletlenül ráakadnának, hanem ott azon a helyen kell hagyni, a hol megtalálták.

Igy tehát mindenki megtudta, hogy hova vándorolt a Hannesz egész gazdasága. Hanem, hogy miért vándorolt oda? azt már kevesebben értették meg.

Hogy a nélkül a 150 darab arany nélkül a tizezer nem is léteznék, mert a nélkül Hannesz soha sem ismerte volna meg azt, mit a tisztelendő ur a hir hallatára fejcsóválva rejtélyes szavakkal jellemzett; »Aurea sacra fames...« — azt senki sem vette észre.

Pedig csakugyan az a százötven darab arany változtatta meg annyira Hanneszt, hogy lett a pazarlóból fukar, hogy lett szitkozódó, örökös helyett nevető.

Százötven darab arany !..

Aztán csakugyan száz ötven darab arany volt az, a mit Hannesz olyan nagy kincsek tartott, melyre alapította saját, melyre alapítani akarta utódjai szerencsését?..

Fél év mulva Hannesz halála után a házba beült örökös a régi házat lebontatta és helyébe újat akart építeni. A mikor kiásták a talajt, az istálló alatt két lábnyi mélységben reá akadtak egy erős bádogg szelenczére. Feltörték. Feketült ércpénzek voltak benne. Mikor megtisztották, látták, hogy sárga rézutatánatok az aranyok verésével.. Megolvasták: százötven darab volt..

A Hannesz kincse.

Ennek a Hannesznak még az is javára szolgált, hogy megcsalták. Hja, némelyiknek a kapanyél is elsül.

ARNHOLD KÁROLY.

H i v a t a l o s .

»Károly Ferdinánd főherczeg ő cs. kir. fensége nov. 20-án d. u. 3. órakor Seelovitzban az urban csendesesen elszenderült.« (Budapesti Közlöny)

Szegény főherczeg, hogy neki hivatalosan kellett meghalnia?!

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Adámhoz !

Tekindedezs barátom uram.

Tyhü, lanczos lobogos, baj van! S azt megint nekem kel felfedeznyi.

Csudalom, hogy iles latasu Zsedinyi barátom nem iszre vette.

Ki hite volna, hogy szelid Ghyczy vireseb republicanus legyen Iranyinal?

Hat teczik e tunyi, mit akarja elirnyi az a Ghyczy örökös adoemelisi projectumokal? Talan pizt az orszag kaszajaba? Aj, dehogyt! Mas van a dologban nem pinz.

Arra ugyi teczik emlikeznyi, hogy uj valasztasi törviny kimongya, hogy senki nem lehet valasztó, aki tiz forint adot nem fizetyi. Azaz, mindenki lehet valasztó, aki tiz forintot adot fizeti.

Mosttihat Ghyczy minden erőnek erejil vel oda törexi, hogy Szen Isvany hatarain belül egy se legyen olyan ember, a ki tiz forint adot nem fizeti, kiveti mindegyikre, behajtja mind egyiken.

Mar most, ha minden ember fizeti tiz forint adot, minden ember leheti valasztó. Megvan a suffrage universelle.

Incendium! tüz van a faluba! Kivandorlom magamat Oroszországba. Adig izs alazatos titoktarto szolgaja

T. Z.

SZÉPIRODALMI HIREK.

— Előfizetési felhívást bocsátott ki dr. Ágai Adolf a »Borsszem Jankóra,« »Magyarország s a nagyvilágra,« »Kis Gyermek lapjára« és Forgó bácsi »ABC«-s könyvére. Ebben a drága világban! Szegény embert Ágai is huzza.

— A »Pesti Naplóban« olvassuk a következőket: »A bécsi új operaház legnagyobb ujdonsága Glucknak »Iphigenia in Tauris« czimű operája. — Irták pedig ezt az ujdonságot ezelőtt valami ötven esztendővel.

Kellemetlen meglepetés.

Az ördög hitte volna, hogy ez a mihaszna országgyűlés még az 1867-iki számadásokat is megvizitálja. Indulok Meránba.

Gr. Lónyay Menyhért.

LAPSZEMLE.

A »Pesti Napló« e héten a »tényekkel számol,« két dodonai cikkben, melyek oly magas hangon vannak tartva, hogy mindenki gixernek veszi. Felesleges volt a »Naplónak« kijelenteni, hogy^ge gixernek szerzője nem Csengery, mert köztudomás szerint az ő bölcsesége éppen az, hogy soha nem — énekel.

*

A »Bihar«-ban Ágai kijelenti, hogy soha esze ágába se jutott Bécsbe menni német journalistának, inkább megmarad szegény magyar írónak. — Ez a nagy áldozat megis látszik külsején.

*

A »Magyar Állam« így ír:

»A tengeri kigyó újra mutogatja húzhódt fejét. A »dicsőség« képviselőház legnevezetesebb és legbölcsebb bizottsága, a burgonya és kukorica hazájának rendszerét tanulmányozó huszonhetes oraculum, újra életjelt igyekszik adni és újra elámulhat a boldog haza a molnáraladári temérdek bölcsesség szárnyp próbálgatásai felett.

Ezek a szent szavak azt akarják jelenteni, hogy be fogják hozni a polgári házasságot.

*

A »Reform« alaposan kimutatja, hogy ennek az egész miserábilis állapotnak, a melybe jutottunk, csupán a baloldal az oka. Mért nem volt esze a jobboldal helyett is?

*

A »Jogtudományi Közlöny« figyelmezteti Ghyczyt, hogy ha már csakugyan beakarja hozni a luxusadót, meg ne feledkezzen azt kiterjeszteni a uillotina is.

*

A »Nemzetgazdasági szemle« kimutatja, hogy az osztrákokkal kötött vámszerződés az Ausztriából importált Magyarországon elfogyasztott cukor, sör és szesz fejében évenként 13 milliót hajt be az osztrák kincstárnak, ami igazság szerint minket illetne. Vissza kell szerezni azt az indebite solutumot tiz esztendővel, s a deficzittel mindjárt quitt a tapló.

*

A »Magyar Politika« azt írja, hogy a mi állapotainkon tréfával segíteni nem lehet s hogy ezt az állítást bebizonyítsa, minden áldott nap tele rakja hasábjait rosz vicczekkel.

*

A »Hon« indítványt tesz, hogy miután Magyarországon azért nincs elegendő adófizetés, mert elegendő adófizető sincs, telepítsük meg Moldvából az inséges csángókat.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (A korcsolyázó klub szép reményeket épít arra a vékony jégvárjára, a mely a városligeti tó tükörén támadt.) No éppen azt cselekszi az adóügyi bizottság is.

— — Ha a miniszterek sakkfigurák, mint a »Reform« mondja, szeretném én akkor tudni, hogyan kerül ki tiz miniszterből egy király, egy királyné, két bástya, két futó, két ló, meg nyolcz paraszt?

— — (Vajjon mit hoznak haza a képviselő urak választóiknak kriszkindibe?) Hát — guillotinet.

— — (Hát kendnek hogy tetszett az a »Rienzi«? Meggyőződtem belőle, hogy csakugyan nagy poéta az a Lehmann.

— — Azt meg magam is szeretném tudni, mért híják az adót adónak, mikor azt nem adják, hanem veszik.

— — (Igaz-e, hogy Ghyczy álruhában jár kihallgatni, hogy mit beszélnek róla az emberek?) Már hogy volna igaz, hiszen minden ujságban elolvashatja.

Az „ÜSTÖKÖS“ szini kritikája.

Rienzit Ellinger, Rienzi lovát pedig a nemzeti lovarda adta.

Szegény Ghyczy!

— szabad fordítás az „Egyetértés“ után. —

Haldoklik a magyar nemzet,
A sir szélén állunk;
Elsatnyultunk, az inunkba
Szállt a bátorságunk.

Mi haszna a küzdelemnek?
Úgy sem soká élünk;
S ha meghaltunk: már az ördög
Sem törődik velünk

Jól sejtí ezt, jól tudja ezt
Szegény Ghyczy Kálmán;
Hát mi haszna busúljon a
Nemzet elhullásán.

»Borban van a kedvmag vetve«
Dúdolja magában,
S incognito egy »halb Seitlit«
Bevág a korcsmában.

Csingham-Buh.

Indokolás.

A budai separatista polgárok kérvényt akarnak benyújtani, hogy Budapesten ne csak a magyar, de a német nyelv is hivatalos nyelv legyen.

Ennek a követelésnek a szükséges voltát a következő adattal támogatják:

Egy hirhedt banküzér egy részvénytársaság alapíthatására a következő cég alatt folyamodott: »Magyar tengeri üzleti társaság.« Kérdés már most tengeri árukban vagy kukoriczában fog-e csinálni? — s akkor németül:

»Ung. Seegeschäfts-Gesellschaft,«
avagy:

»Ung. Kukurutzgeschäfts-Gesellschaftnak«
irja-e cégét??

Mégis csak jó az, ha németül is oda van írva.

Paronomasia.

Összehínak bölcs tudós tanácsot
Tárgyalni a köz munk a tanácsot
Innen-onnan kapnak bölcs tanácsot,
Törüljék el köz munk a tanácsot!

Krach üldözi köz munk a tanácsot:
Összecsödit maga egy tanácsot;
De csak nem lel seho! jó tanácsot:
Hol tanács van, nincsen jó tanács ott.

Kérem én a köz munk a tanácsot,
Ha már nem tud adni jó tanácsot;
Fogadja el azt a jó tanácsot;
Oszlassa fel magát, mint tanácsot.

Csingham-Buh

Kifogyott a béketűrésből.

Meg volt hiva a legatus a jegyzőhöz ebédre. Véletlenből-e vagy számításból a házi kisasszonnyal szemben jutott neki hely. Ebédközben a legatus, szokatlan levén még a szép szemek tűzéhez, fel se' pillantott tányérjáról, sem nem beszélt, csak evett, mintha nem is ő volna, hanem a z s á k j a.

A kisasszony megunva a nasztalan kísérleteket, mikkor a legatust beszédre hozni iparkodott, ahhoz az eszközhöz folyamodott, mely a leghallgatagabb fiatal embert is beszédessé teszi, f. i. a tréfához, elkezdte dobálni a fiók pap fejét kenyér-golyócskával.

Egy darabig csak tűrte a mi emberünk a boszantást, de mikor már nem állhatta tovább, ily szókra fakadt felragadva az előtte fekvő fél kenyeret:

— Kisasszony! ugy üssön meg még egyszer, hogy isten szent uccse hozzá vágom ezt a szatyit.

A Hunok harcza

vagy:

A rettentő duellum.

NEM aludt ki még a harczy vágnak üszke!
Magyar a magyar még: lovagias, büszke!
Szentség a becsület! — Ime két jurista
Duellál, miután egymást jól leszidta.

Haza tör mindkettő rettentő haragból,
S lehoz egy nagy ősi fringját a padról.
Huzzák a hüvelyből, küzdenek, mint törökkel —
Kihúztatják végre kér jármos ökörrrel.

Neki ül nagyot kóp a fene fenköre —
Látszik a kiömlő vér szinte előre.
Látszik villanása, szörnyű csattanása,
Verekedő felek örökös romlása.

Felhasad hajnala a szörnyű csatának,
Az elkeseredett felek szembe állnak.
Egy... kettő... a szablya csoda nagy súlyával
A vagdalkozót is elrántja magával.

Elesett... Vége van! Ép orra hegyére
Bukott a nagy harczos, csorog is a vére.
A mi kevés volt csak: lett belőle már sok —
»Meg van az első vér«: így a secundánsok,
S szankcionál békét egy pár krigli á s z o k.

Csingham-Buh.

Ezen az uton is ellehetne enyésztetni a deficitet.

Magyarázta apjának a hazatért deák a számok négyzetre emelését, mondván:

Ha én valamely mennyiséget annyiszor veszek, a hány egység van benne, vagyis önmagával megszorozom: négyzetre emeltem, pl. 8 önmagával szorozva = 64.

Na ezt jól megjegyezte az apa.

Közeledett az elválás ideje, vele a pénzkérés, mely 50 frt körül forgott.

Az apa ad fiának csak 8 frtot.

Zúgolódtott a fiu, hogy ez az utra sem elég.

Könnyen segíthetsz te magadon, a ki úgy érti a számolást: végy csak el a nyolczból egyet, marad hét; szorozd meg ezt önmagával; lesz 49, most add hozzá az elvett egyet s meglesz a kért 50 forintod.

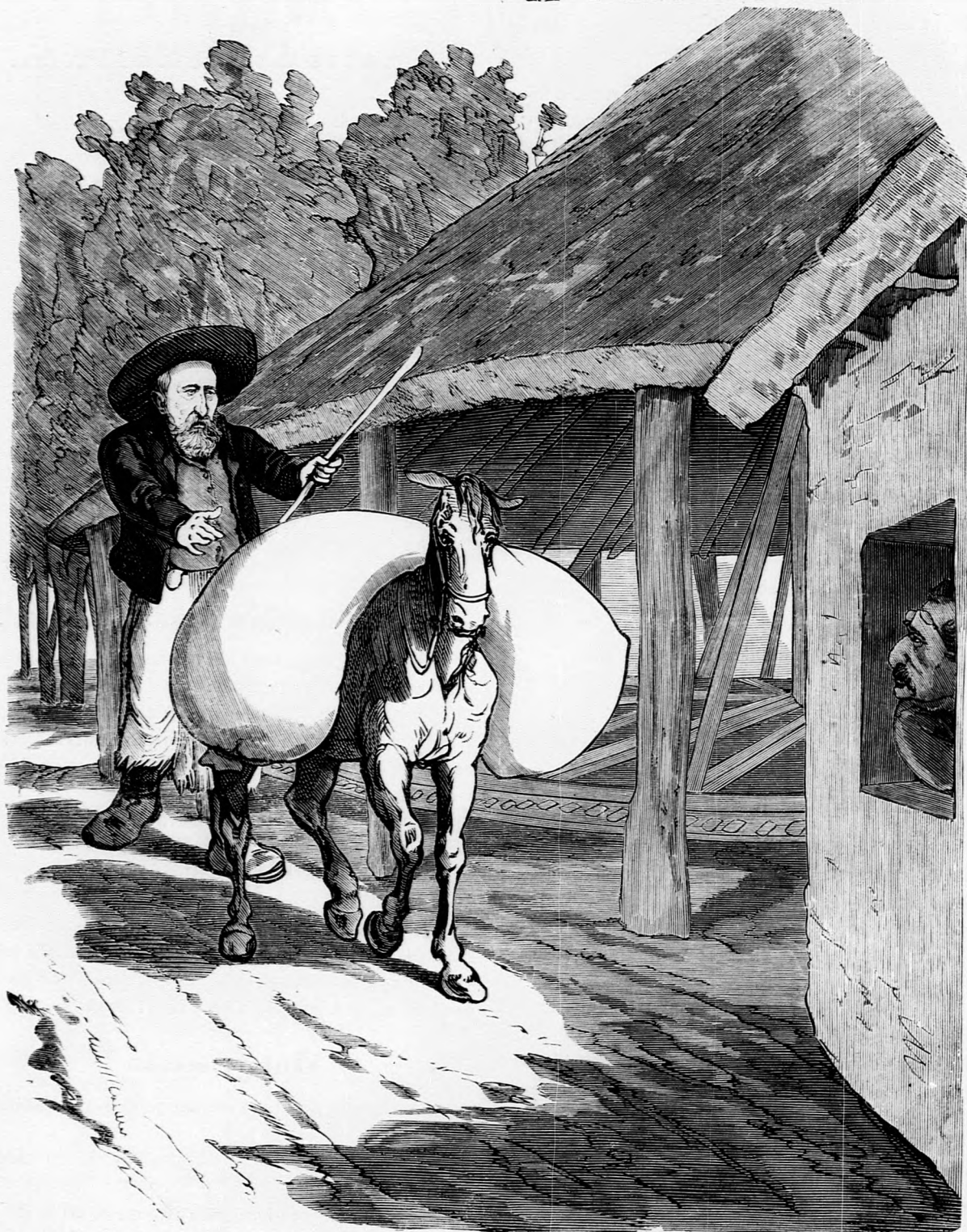
Gondviselés.

A földesúr ellötte a cigány jobb kezét vadászás közben.

De hogy ez lármát ne csapjon, egy 50-est csúsztatott ép kezébe.

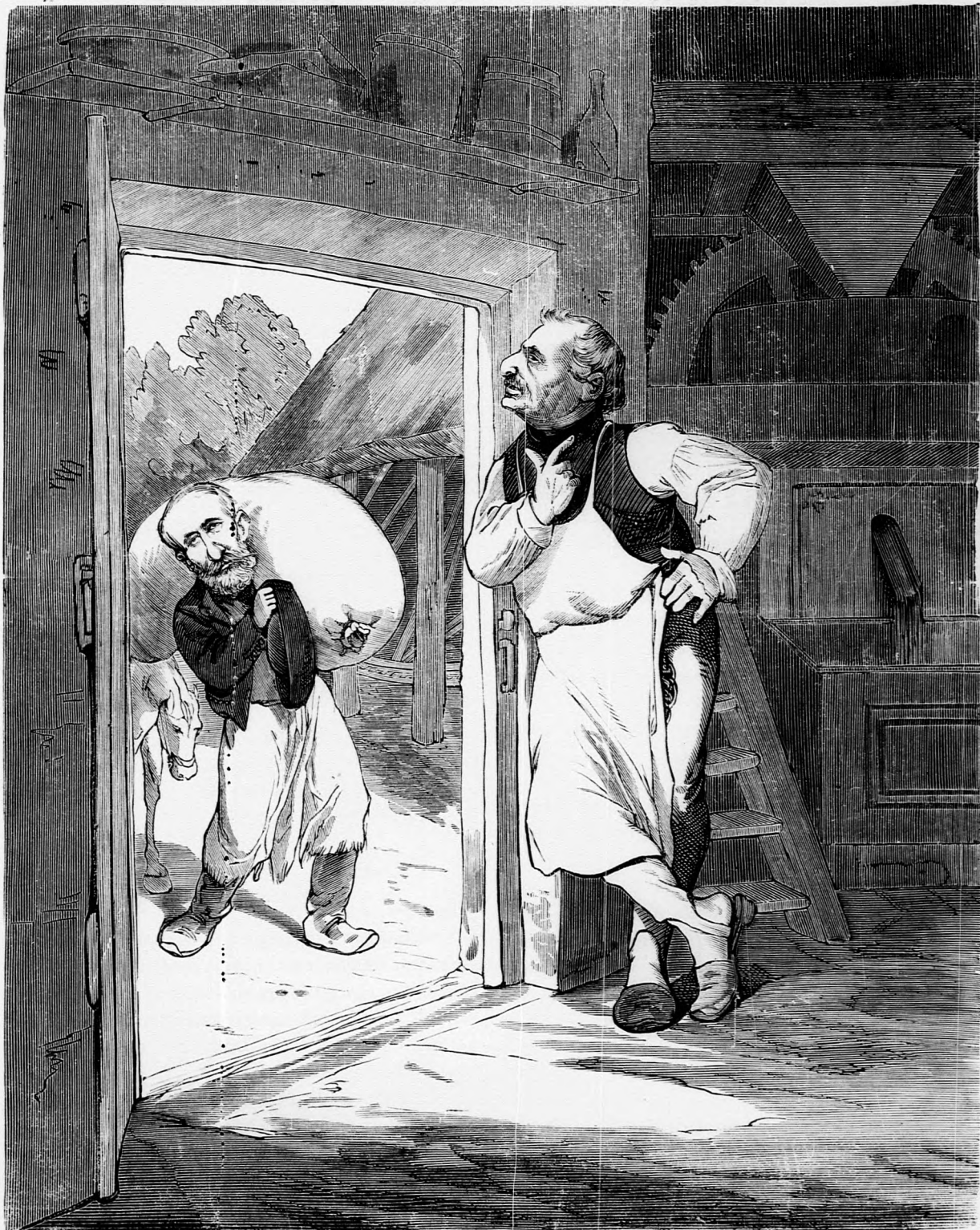
— Lám milyen hasnomra teremtette est is az a jó isten! mondá háládatosan.

KÖLCSÖNÖS



T—A. K—N. Megyek a komámhoz, aki még druzámhoz is, az nekem fele annyi vámért őrli meg a gabonámat, mint más.

SZÁMITÁS.



G—Y K—N. Ni! itt jön az én komám, a ki még druzsám is, az nekem most az örletésért bizonyosan két annyi vámot fizet, mint más.

A művészet hatalma.

Bóna bácsit elragadták egyszer a lovai. Azaz, hogy az egyház lovai, mert ő az egyház kocsisa volt s épen vizért ment a convictus számára, midőn a különben igen jámbor természetű lovak, (hisz az istenben boldogult hiveket is ők szállították az örök nyugalom helyére-) valamitől megijedve neki vadultak. Semmikép sem tudta megállítani, bárhogy huzta a szájukat, vagy szidta a gazdájukat.

Végre egy gondolata támadt.

Elkezdte amugy kántormódra Dömötör uramosan énekelni:

— Fő-hő-hő-höld viselj gondot e testre.

A lovak mindjárt az első sor után lecsendesedtek, s elkezdtek szép taktusra lépegetni, mintha most is hálottat vinnének.

Ilyen a művészet hatalma.

Hol tartsák a vásárt.

Mostanában történt, hogy Nagy Igmánd községe három országos vásárra engedélyt nyert.

Arról volt a szó, hogy vajon melyik tájon tartsák a marhavásárt? Egyik itt, másik amott akarta.

Végre megszólal a bírő:

— Ugyan atyafiak, ne veszekedjünk sokat, tartsuk meg — Komáromban.

Műfordítás.

Cito rumpes arcum, semper si tensum habueris
Hamar elrontod az árkot, ha mindig a teinsurat háborítod.

Ante hoc novi, quam tu natus est.

Anté ott növekedett, a hol te születél.

Lex universi est, quae jubet nasci et mori.

Lexi universalis, ki parancsol Náczinak és Marinak.

Minus saepe pecces, si scias, quid nescias.

Mina szép és peczkes, ha tudnád, hogy néz ki az.

Quid magis est saxo durum . . .

Mily magas ez a durva szász.

Turbat asilus equos.

Felzavarja a számár a lovakat.

Comedones quaerite coenam.

A komédiások keresik a szénát.

In verbis quaere lepores.

A veréb is kergeti a nyulat.

Levis autem sermo puellae.

Levest ettem, a ser ma a leányoké.

Et in sene turgent venae.

A szénába is turkálnak a vének.

Elephantus non curat culicem.

Az elephánt nem bajlódik a kulissákkal.

Patria tua est ubicunque vixeris bene.

Az a te hazád, a hol jól elvixolnak.

Est vita miseri longa, felici brevi.

Ezt vitte a nagy misére, a kis Felixnek.

Homályos a . .

Homályos a gyertya lángja,

A sötétség férgé rágja.

Homályánál a vén Trézsi

A két szemét majd kinézi.

Pápaszeme üvegén át

Olvasgatja a bibliát,

Csókolgatja szörnyüképen,

Hogy a menyországba érjen.

Hej! a mikor, igaz, hogy rég,

Pápaszemet nem viselt még,

Barna legény ült mellette,

Azt csókolta, nézegette.

M. J.

Akkor volt jó világ.

Ha az egyszeri Bach szolgabírótól kérdezték, mit fog reggelizni, rendesen így válaszolt:

— Elég lesz egy kis pálinka a kávé előtt, hogy a peesenyére a bor jól essék!

H a g y k o r u s á g.

Tordán a kanász ép akkor hajtott hazafelé az országúton, midőn egy négylovas hintó vágatott végig azon, s az egyik ló egy süldőt véletlenül agyontiport. A süldő tulajdonosa panaszra megy a tanácshoz és kárpótlást követel a négylovas hintó gazdájától. A bölcs tanács azonban ezt határozta:

Miután a süldő már a gyermekkort elhagyta s így lehetett volna oly okos, hogy a lovak lába alól elfutni reá nézve üdvös lett volna: a kérésnek helynem adatik.

Ezért mondják mai napig is:

Okos, mint a tordai malacz.

Á m ű v é s z.

»Direktor, ur szépen kérem,
Adjon nékem egy pár krajczárt;
Nincs kenyérré egy félérem,
S bent van egész havi bérem;
Játék végén adja majd át «

»Jól van fiam; mondd csak: mennyit?
Most is átadhatom néked;
Adok néked akármennyit,
Mennyi rossz sorsodot nyihit,
Mennyi csak zsebedtje férhet.«

»Hát ha már oly szíves léssen,
Kedves jó direktor bácsim,
Szolgájává tesz egészen,
Ha két hatosban lesz részem:
Igy nem apad meg a gázsim.«

»Két hatos! Miféle szó az!
Arra még tárczát se nyitok!
Két hatos! Nem is kontó az!
Hej, ki így kér, de nagy ló az!
— Kérj legalább egy forintot.«

»Kedves jó igazgatócska!
Szíve mélyiből beszéle;
Légyen áldott ez a szócska,
Lesz majd vízi, lesz majd kósta!
Egy bankót! Gyorsán ki véle!

»Jó direktor! Egy forintot!
Szemem fénye, üdvöm, k insem!
Direktor egyet bölintott,
Minden zsebet kifordított,
S keserűn szól: »Olyan nincsen!«

Somogyi Ede.

Vállalkozó szellemek.

Két matróz értesülvén, hogy a belügyminiszterium azokat, kik a Dunába ugrottakat megmentették, megjutalmazni elhatározta; szerződést kötött egymás közt, hogy egyszer egyik, másszor másik fog a Dunába ugrani s kölcsönösen fogják egymást kimenteni, a dion is azonképen osztozván.

Közösügyes nyelvtan.

— Hát osztán melyik ezrednél szolgáltál István öcsém? kérdi egy szegzárdi pógár, a haza jött huszárt;

— Hát bátyám szólta a katona »Likistván regementje erste máior czvajtiba!!«

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

Szent dorgáló levél.

D. a Kr. T. Sz. M.

Igen tisztelt és szeretett Kántor ur?

Alig vonult el egyik vihar felhő önnek feje felett, melyből a romlással fenyegető villámot elhárította ön sorsának zenitjéről, ő nagy méltóságának püspök atyánknak jó akaró kegyelmessége, már egy másik még sötétebb borút vont ön maga szeretett Kántor ur, saját fele felé; — az előbbi annyival könnyebben elvonult, mert személyeskedés bösz szelet fujta eszt, de a komorabb véresebb is, mert hivatalávali visszaélés lélek ölt szelmeleme hajtotta azt: ugyanis hárman a hívek közül a paplakban felkeresnek, kik az egész község nevében önt elöttem keserűen vádolták. A vádnak főbb pontjai ezek voltak.

1-ör Szentmisék alatt inkább csak az orgonát nyitogatja mint énekel, s egypár éneket elviharoz is nem épülésére, hanem botrányára van a híveknek; — »az áldj meg minket Jézust« végéneket nemis mise végeztével mint illik, hanem már Communio alatt elhadarja; mire a hívek a templomból kijönnek Kántor ur már akkor előbb az orgonát nagy zajjal és goromba zörejjel összezscsapkodva a háza előtt nagy durvasággal és daczczal pipázik mintegy a híveknek boszantására.

2-or Papjának vezetésére mit sem akar adni, hallottas mise alatt egészen ellenkező szellemű éneket kezd és abban hagy, s e tekintetben a dologhoz jobban értő papjától teljességgel függni nem akar. Azzal fenyegetődik, hogy egész családjával együtt áttér a reformatusok vallására. — A vádpontokat oly panaszosan adták elő a hívek, miszerint akaratlanul is gondolniok kellett, hogy ön nem ember, hanem az az atimathiai vadkan, akit kegyetlen hercules agyon bunkózott, de mely életre kelvén önnek személyében a sz. m. k.—i. kath. hívek között garázdálkodik. — Tisztelt és szeretett Kántor ur! Krisztus Jézus szelelmére kérem önt, miután a vádpontok újból szopottak nem lehetnek, hallgasson meg engemet.

Mivel senki egyszerre jó, senki egyszerre rossz nem lehet, a gondolatra tehát, hogy családjával egyetembe kálvinista lesz, nem lehet új önnek fejében. Ha szándéka való, akkor azt mondom, mit Jézus Krisztus mondott az áruló Judásnak: »mit tenni akarsz, tedd hamar,« de akkor mint ember, kinek kebléből a lelkiismeretnek utolsó szikrája még kinem lankadt, köteles a

hath. hivek verejtékéből összecsuporgatott minden szerzeményét a kath. hiveknek átengedni, úgy hogy csak meztelen feleségét és meztelen leányait viheti át a kálvinista Eclesiába, különben az isteni bosszu kétszeresen fogja sújtani.

Gondolja meg édes szeretett Kántor ur, hogy a mi a józan ésszel ellenkezik, mindig megboszulja magát.

Legyen gondolat, szó, vagy cselekedet, annak nem egyéb a neve: mint a természetnek szörnyetege. A fülemüle dalol, a kutya ugat, farkas, szamár bög és ez mind természetes, de minek nevezzük azt, ha a fülemüle huhog, a kutya bög, a szamár nyerit, a farkas dalol? ezek mind szörnyetegek. Épen ily szörnyeteg az a kántor, kit köteles lévén áhitatosan énekelni, az éneklést orgonával kísérni, a hiveket buzgó énekléssel szent áhitat tüzre gerjeszteni, ezek helyett a legszentebb dolgokat hanyagul, botrányosan végezi, a hiveket az áhitatban megernyeszti. Emlékezzék tisztelt Kántor ur, mikor szent M.Kákára jött mint pályázó fiatal ember rongyosan, porosan, kóczosan, mint megalázta magát a jámbor hivek előtt, csakhogy az állomást jó szívüségéből elfoglalhassa, hát most miután megtollasodott, illik-e őket megbotránkoztatni? a szent szolgálatokat títú-hátú nagyból elhadarni?

De bizony már az idő is eljár rajtunk, egyszer majd haza szállítanak, mily orczával fog majd isten ítélő széke előtt megjelenni szeretve tisztelt Kántor ur! Az én szívemet. álszinűség gyilkával által verve, avagy mit kelljen gondolnom. ily kegyetlen vádak hallatára? Egy kath. kántor orgonával visszaél, s mindezt a reformatusok fülei hallatára, szemek láttára!

Tisztelt és kedves Kántor ur! öszülő fűrtjére, felesége, szép gyermekei ideigleni örök üdvére kérem, elégedjék meg már azokkal, mik történtek. s ezután viselje magát úgy, mint egy a gögben alább hagyott megalázódott Istenfélő kántorhoz illik.

Én a legjobbat reményelem, nem kényszerítend tisztelt és kedves Kántor ur arra, hogy miatta kegyelmes főpásztorunk előtt panaszt emeljek. De mivel a vádak nagyon élére állítottak, és ismeretes vallástalan kornak szellemétől elkapott egyénekkal kedély forgását bármint tiszteljem és szerettem is önt, engedje meg, hogy Isten és a hivek üdvössége ügyét legfőbbnek tartsam, hogy elmérgesedett gonosznak útját bevágjam, kijelentem tisztelt Kántor ur előtt, miszerint a kath. elől-

járságnak kötelességévé teszem önnek megjobbítási — processusát figyelemmel kísérni, nem ajánlás esetében nekem jelentést tenni.¹

Legyen meggyőződve kedves kántor ur e sorokat legjobb lélek sugallattal nem boszú ösztönből irtam, nem sokára megfogom látogatni.

Adja Isten, hogy derült lélekkel találkozhassunk. Kelt T. B**n. Kedves Kántor urnak igen tisztelő és szerető esperese X. U. plebanos.

Egy barna kis lánynak.

Mit egy költő imádotjáról
Elénekelt már annyiszor:
Mindazt bírod: hajad: sötét éj;
Szemed: kőkény; ajkad: bibor

Orrod: finom görög szabású;
A termeted: karcsu, deli;
Szóval: szép vagy; csak egy hibád van:
Bajszod kezd pelyhedzeni!

Pósa Lajos.

Polgárdin mije van egy teljesen vagyontalan embernek?

— A miből azt is megtanulhatjuk, hogy mégis csak bekerül az adó valahogy. —

Rosz fát tett a tüzre a polgárdi ember, meg is hűseltették érte. Rabtartási költségeiért aztán megkereste a járásbiróság a községi előljáróságot, hogy azokat szedje s küldje be. Érkezett azonban erre a polgárdi elüljáróságtól olyatén jelentés, hogy mituán N. N. a 1/2 alatt mellékelt szegénységi bizonyítvány szerint Polgárdin semmi vagyonnal nem bir, annál fogva a tőle követelt rabtartási költségek be nem hajtathatnak. A 1/2 alatti szegénységi bizonyítvány pedig szól vala ekképen: Mi alulírott községi előljárók hitelesen igazoljuk, hogy községünkbeli lakos N. N.-nek megevő kenyeren, kocsiján, lovain, egy tehenén, egy szellér házán s ahhoz tartozó kis földjén kívül semminemű vagyona nem létezik.

Cserélne vele.

Egy dúsgazdag embert kísérték ki minap a keresi temetőbe. Láta ezt két szegény útczaseprő s az egyik közülök felsohajt: »hej komám, többet ér ennek az embernek a halála, mint a szegény ember élete.«

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása Stáció utca 90-ik szám alatt.

Pest. 1874.

NYOM. AZ., ATHENAEUM NYOMD.

(Athenaeum-éptlet.)

Hirdetések felvételnek:
LÁNG LIPÓT ÉS TÁRS.
1-ső nemzetközi hirdetemé-
nyi iroda Mária-Valeria
utca Thonet-udvar.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

LÁNG LIPÓT és TÁRS,

I. nemzetközi hirdetés felvételi hivatal

elhelyező osztálya,

Budapest, Thonetudvar

ajánlja **Nevelőnöket**, nyelvmeretekkel, és zenészileg képzettek, északnémet és franczianők, dajkák, franczia-svájczinők, két évi szerződés mellett, 10—14 frt havifizetéssel

közvetlenül Svajczból franczia



játszó társnők



leányok és fiúk 10—14 évesek 2—3 évi szerződéssel.

Tisztelettel

LÁNG LIPÓT és TÁRS,
Budapest, Maria-Valeria-utca Thonet-udvar.

Alapított 1817-ben.

Legfőbb kitüntetések

minden nemzetközi kiállításokon.

CHOCOLAT MASSON

PARIS

Raktárak minden nagyobb *csukrászoknál és gyarmatáru-kereskedőknél.*

Képviseelő nagybani eladásokra :

KIENAST és BABUERLEIN Budapesten.

PÉNZ

minden nagyságban, sorsjegyekre, és állam-papirokra a tőzsdei állás szerint, részvények, zálog-, letéti jegyekre. arany, ezüst és ezüst pénzekre, országot 39 a museum mellett. A pénz havi részletekben is visszafizethető.

1000-nél több szenvedő nyert

nemlélet

titkai és veszélyei

ezimű mű által egyszéget és új élet-örömet. Számtalan ifjúkori bűnös mentett meg ezen 12000 darabnyi kiadásban és több nyelven megjelenő mű a véromlás örvényébe való süllyedéstől, a mint ezt őszinte háláló levelek, valamint a benne tartalmazott körtörténetek bizonyítják. Ezen mű Dr. RODET-nek a Cadixi akadémia által pályakoszoruzott és tartalmazza BUJAKORI RAGÁLY ellen nemkülönbben a férfui elgyengültség (impotencia) ellen is legbiztosab utasítást szolgáltat. Egy forintért szerethető szerzőtől következő cím alatt ; Dr. EIBER J. O. Pesten, József-utczában 66. sz. alatt.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen.

különösen gyermekeknél, kik a keserü Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLADÉ

és a Chinin-czukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Aradon (ezelőtt Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyűlése **Fiumében** pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírü gyógyszerertárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el.



Czélserü és elegans

Karácsonyi

ajándékul



ajánlok író- és rajz-eszközöket, bőr-, bronz- és faárkat, 50 krtól kezdve minden tetszés szerinti árig.

Továbbá **írásztali készleteket, iromány-táskákat, albumok, szivartartók-, pénztár-czákát** stb. stb.

legnagyobb választékban

Különösen ajánlom a legújbb jelképes levélpapírok és borítékokat szines monogrammal, vagy különféle csinos jelvényekkel, levélben megrendelések, utánvét mellett pontosan eszközölthelek.

K A N N I N Ö.

Budapest, Dorottya-utca 12. sz.

R Á T H M Ó R N Á L,

Budapesten, háznégyszög kapható:

Igen jutányos szépirodalmi könyvtár!

Az itt következő szépirodalmi művek egyszerre rendelve

263 forint 40 kr. bolti ár helyett 80 forintért kaphatók.

Ezekből — tehát csak az *itt alant* lévők közül — választott **150** forint áru könyv **50** forintért, **100** forint áru könyv **35** forintért, **60** forint áru könyv **23** forintért, **30** forint áru könyv **15** forintért kapható.

	frt kr.		Átvitel ft.	133 65
About E. Egy jegyző orra. Regény, ford. Beöthy Leo. I. köt.	—,50	Montépin. Vörös álarcz. Regény 4 kötet	4.—	
Ábrai K. A nagy hazafiak. Regényes korrajz. 3 kötet	2.80	— A kalandor. 9 kötet	9.40	
— Magyarország 1848 és 1849-ben. Regényes korrajz. 4 köt.	4.—	Montepin Xav. de. Egy örült szerelmei. Regény fordította		1.25
Aszalay József. A szellemi omnibus kis tükre	—,80	Ágai A. 2 kötet		
— Szellemi röppentyük	3.—	Mühlbach L. Benyovszky gróf. Történeti regény. Ford. B—s		3.—
— Eszmék az élet napfogatkozásai- és leáldoztáról	1.40	V—z. 4 kötet		10.—
— Szellemi omnibus kéjutazásra az élet utain. 3-ik kötet	2.—	— I. Napoleon fénykora és hanyatlása. 20 kötet		—,75
Bartalus István. Két dudás egy csárdában. Regény a magyar zenéséletből. 2 kötet	1.50	— II. Katalin utolsó napjai. Történeti regény. Ford. Friedmann B. 1 kötet		—,50
Beöthy L. A két macskához, Goldbach et Cie. fűszerkeresek. Regény 2 kötet	2.10	— Négy nap egy színésznő életéből. Ford. Kármán B.		1.50
— »Laccikonyha.« A legjelesebb magyar főszakácsok stb. közremunkálkodásával. Torzképekkel	1.40	Mundt T. Mirabeau gróf és a francia forradalom kitörése. Ford. Szokoly 5 kötet		2.—
Cervantes. A bőkezű szerető	—,30	Nixarpa Eiluj (Batthyány grófnő). Ilona. Regény a magyar életből. A francia eredeti után ford. Ágai Ad. 2 köt.		1.—
Cherbuliez. Egy becsületes asszony regénye. 2 kötet	2.—	Ponson du Terrail. A rejtélyes Páris 8 kötet		8.—
Bús víté. Szarkalábak. 2 kötet	1.50	— Az éj lovagjai. 6 kötet		6.40
Degré Alajos. Kalandornő. 2 kötet	2.45	— A fekete mise. 4 kötet		4.—
De la Tour gróf. Jelenetek a magyar életből. A francia eredeti után fordította Ágai Adolf. 3 kötet	1.50	— Egy grófnő kalandjai. 11 kötet		11.—
Disraeli, Lothair. Regény. Angolból	5.—	— Roccabole ifjusága. 11 kötet		11.—
Dumas. Egy szerelmi kaland	1.—	— A torlaszok királynője. 6 kötet		6.—
Egy szép vipera. Regény. Angolból fordítva 2 kötet	1.25	Prescott. V. Károly lemondása és végnapjai a st. justei klostorban		1.—
Feuillel Octáv. Camors gróf. 2 kötet	2.80	Rahel. Természet ellen. Regény. Ford. Beöthy Leo. 2 kötet		1.—
Féval Pál. A néma cimborák. Történeti regény. 7 kötet	7.—	Rákosi Jenő színművei. 2 kötet		1.—
Feydeau. A boldogság titkai. 3 kötet	3.—	Saintine. Picciola. Képekkel		—,70
— Egy fiatal asszony története	1.40	Shakespeare. Lear király. Ford. Vörösmarty M.		1.—
Flygare Carlén Emilia. Szeszélyes hölgy. Svéd regény. Ford. Székely J. 6 kötet	3.—	Saunier. Raoul lovag. Történeti regény. 2 kötet		2.—
Gaborieau. Lecoq és Lecoq Orczivalban. 9 kötet	9.40	Tissot. Eszterházy Gabriela hgnő. Regény, francziából		1.80
— Páris rabjai. 6 kötet	6.40	Szabó Richard. Lassu víz partot mos. Regény. 2 kötet		2.50
Garibaldi. A szerzetes uralma. Regény 2 kötet	4.—	Szász Károly. Gyöngyvirágok		1.—
Goldsmith. A wakefieldi pap. (A leghiresebb classikus angol regény.) Ford. Ács Zsigmond	1.25	P. Szalhmáy Károly. Magyarhon fénykora. Történeti regény 2-ik kiadás		3.15
Gondrecourt A. Pampelone lovag. Történeti regény. 7 kötet.	7.—	— Bethlen Miklós. Történeti regény		1.05
Gonzales és Moléri. Buckingham herceg két csókja. Ford. Huszár Imre. 2 kötet	1.—	Szigeti Album. Diszalbum a legnevezetesebb írók: Arany, Jósika, Fáy, Kazinczy stb. dolgozataival. Füzve		4.—
Herbert. Napoleon Lajos 1808—1848. Tört. regény. 10 köt.	11.60	Thackeray W. M. A négy-György, korrajzi képek az angol udvari és városi életből. Angolból fordította Szász B.		1.40
Horváth Mihály. Zrinyi Ilona története. Diszkiadás füzve	1.20	Tissot. Eszterházy Gabriela hgnő. Francziából Jakab Elek. Toldy István. Anatole. Regény		1.80
Hugo Victor. A nevető ember. 4 kötet	7.80	Uchard M. Jean de Chazol. Regény, francziából fordította Huszár Imre. 2 kötet		2.40
Jámbor Pál. A magyar irodalom története. 2-ik jutányos kiadás. 2 kötet	3.—	Vadnai Károly. Eladó leányok. Társadalmi regény 4 kötet		3.50
Jókai Mór. Politikai divatok. Regény 4 kötet	4.—	Vámbéry Armin. Vázlatok Közép-Ázsiából		2.80
Jósika Miklós. A szegény ember dolga csupa komédia. 4 köt. — A magyar kényurak. 4 kötet	4.—	Vas Gereben. Tekintetes urak. Társadalmi regény. 2 kötet		2.—
Juste Tivadar. Mária magyar királyné, II. Lajos özvegye. Ford. Szász Károly	1.50	— Garasos arisztokratia. Regény 2 kötet		2.—
Khern Ede. Szines könyv. Diszemplény. Számos magyar író és író közreműködésével. Malvina arczképével	2.50	— Jurátusélet. Korrajz 3 kötet		3.—
Kock Pál. Fehér ház. Regény. Francziából fordítva	1.50	Verne Gyula. Utarás a föld központja felé. Regény, ford. Beöthy Leo. 2 kötet		1.25
Lamartine Graziella	—,60	Vértsey Arnold. 10 beszély 2 kötet		2.—
Meissner Alfred. Schwarzgelb. Hires történeti korrajz a mult évtizedből. 8 kötet	9.20	Warren. A tőzsér. Regény		—,40
Mignet M. Stuart Mária. Ford. Berzeviczy E.	2.—	Wass Samu gr. Szárazai és tengeri utazások nyugaton 2 köt.		3.20

Átviteltf. 133 65

Összeg ft. 263.40